



פרשת נח



שבת
שלום

נקודה למחשבה- הקבלה בין גלעד שליט לבין יוסף
 גלעד שליט ויוסף בן יעקב :
 שניהם נחטפו.
 שניהם היו כלואים בבור.
 שניהם היו בידי הישמעאלים.
 את שניהם העבירו הישמעאלים למצרים.
 שניהם הופרדו ממשפחתם ומעמם למשך שנים רבות.
 שניהם זכו לפגישה מרגשת עם אביהם, שתועדה בפירוט בכל אמצעי התקשורת.
 אבל שלוש העובדות המדהימות ביותר הן :
 האדם הראשון בתנ"ך שנקרא גלעד הוא הנין של יוסף, במדבר כז 1 :
 " ...גלעד בן מכיר בן מנשה...בן יוסף"
 האדם הראשון בתנ"ך שנקרא שליט הוא יוסף, בראשית מב6 :
 " ויוסף הוא השליט על הארץ ".
 גלעד שליט שוחרר ביום השישי של חול המועד סוכות. ע"פי המסורת היהודית,
 בכל יום מימי חג הסוכות מגיעים לסוכה ה"אושפיזין" ...
 לפי המסורת הספרדית והחסידית, ביום השישי עומד בראש... יוסף .
 (מן האינטרנט).

שעור פרשת השבוע: יצחק שלומי

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.08	זמן תפילין /טלית	16.36	הדלקת נרות
8.41	סוף זמן ק"ש	16.45 ב'	מנחה א' 14.00
16.51←16.54	שקיעה	20.30	מסיבת חתנים
12.45	מנחה א' (בחז"א)	6. 45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.12	צאת הכוכבים	16.30 ,13.30 ,12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.00	לימוד 'דור לדור' בבית המדרש
		17:00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	17.30	צאת השבת

נח, איש צדיק תמים

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלוהים התהלך נח..." (בראשית ו. ט)
הפירוש הראשון הזכור לי לפרשת נח נוגע בדמותו של נח, האם היה צדיק או אולי צדיק רק ביחס לדורו? ועוד זכורה לי ההשוואה המתבקשת לאברהם אבינו שנלחם בכל כוחו להסיר את הגזירה מעל אנשי סדום, ולעומתו נח שלא דן עם הקדוש ברוך ועשה כפי שציווהו ה', והמשל המפורסם על אדם המתחמם בתוך מעילו (נח) לעומת אדם המתחמם לאור התנור ובכך משפיע טובה על כל סביבתו (אברהם). נותר בי הרושם שרוב הפרשנים ציפו מנח לקצת יותר אחריות חברתית.

והנה נתגלגל לעיניי (בגוגל) דגש שעד כה לא שמתי ליבי מספיק אליו, הקשור לתפקוד של נח בתוך התיבה. חשבו לרגע- האם אדם מן השורה היה מסוגל לדאוג לצרכיהן של כל יושבי התיבה במשך שנה תמימה? כמה אחריות רבצה על נח ומשפחתו לדאוג לכל חיה וחיה מן הקטנה עד לגדולה על מנת להבטיח את המשך קיומו של העולם לכשיצאו מן התיבה! האם באמת נח היה לוקה בחסר בעניין האחריות החברתית? בכדי להדגיש פן זה אצטט מתוך דבריו של דוד אגמון (ממרכז "מודעות"- מרכז רוחני בדרכו של "בעל הסולם"): "אמרו חז"ל שאם היינו מחשבים את מספר וגודל כל בעלי החיים שנכנסו לתיבה, בהתאם למידות שלה שכתובות בתורה, היינו מוצאים שהיה צריך לפחות עוד חמש תיבות בשביל שהדבר יהיה אפשרי. מציאות התיבה הייתה מציאות של מעל לטבע, שלוש קומות, לא מוארות במיוחד, עם חלון אחד קטן ועם המון בעלי חיים בעלי דרישות תזונה ספציפיות - זה אוכל בשתיים בלילה, וזה אוהב את הסנדביץ' שלו ככה, וזה את התה שלו פושר... ובנוסף כמויות של זבל, קומה שלמה רק לזבל, מציאות לא פשוטה. מציאות ניסית, שהתאפשרה בזכות מעשיו של נח."

אומר הרב מרדכי שיינברגר: כשיושבים באוטובוס 20 דקות ויש דוחק, כמה צעקות ועצבים יש. נח ובניו היו בדוחק הזה שנה שלמה, עם חיות וריח, ובכל זאת לא היה חסר אויר לאף אחד. מציאות ניסית של "עומדים צפופים ומשתחווים ברווחים" (מסכת אבות). לא המקום המצומצם לפי המטרים זה מקומו של אדם. יש כאלה שיש להם חדר אחד צר ומסתדרים, ויש כאלה עם 10 חדרים ולא מסוגלים לחיות. הכל תלוי במודעות.

נח יצר דגם של קיום נכון. תנאי חיים נכונים לקיום חיי חברה טובים. הוא הגיע למציאות שעליה דיבר הנביא "וְגַר זָאב עִם-כֶּבֶשׂ" (ישעיה). נח הצדיק דאג לדגם של עולם שלם בתיבה, משפיע לכל הבריות, חיות, בהמות, ושרצים. בתיבה היה שלום בין ניגודים. למדו שכולם, אפילו השונאים, יכולים לחיות ביחד. בתפיסה שלנו אי אפשר להשיג איך יכלו כל ברואי העולם להיות שם... כתוב במדרש שהיו נחשים על הרצפה, נח היה דורך עליהם ואף נחש לא הכישו. איך זה אפשרי? רק במציאות של אחרית הימים, במילא אריה לא צריך בשר", וְאֶרְיָה, כְּבֶקֶר יֵאָכֵל-תְּבֹן" (שם).
אכן, איש צדיק תמים.

שבת שלום,

חיה קופלר.





לה היה השמוע (י"ט)

חג הסוכות חלף עבר, וגם שמחת-תורה, התחלנו מבראשית, ולאט לאט מתרגלים לשגרה שאחרי החגים... גם היורה קפץ לביקור קטן, ובערבים כבר ממש סתיו.

אין ספק שהחדשה המרכזית בשבועות האחרונים היתה שובו הביתה בשלום של גלעד שליט. כמעט שלא היתה עין יבשה באותו יום שלישי, ורבים רבים נצמדו למסכי הטלביזיה כדי לחזות בפלא. אני עצמי הצטופפתי אותו יום בבוקר עם כמה חברי גרעין "צבר" ועובדי המטבח מול הטלביזיה הקטנה בחדר-האוכל, ואף אחד לא יכול היה להנתק מהמראות. נדמה שהתרגלנו כ"כ לחדשות לא טובות באיזור הזה של המזרח התיכון, ששום-דבר לא הכין אותנו לכך שיש גם ניסים פה באיזור... מה עוד שזמן רב כל-כך נצרב גלעד שליט בתודעתנו כסמל הניבט מתמונה דוממת, שפתאום לראות אותו הולך, חי, נושם – היה מראה מרגש ביותר, כמעט בלתי-יאמן.

לכבוד שובו של גלעד התקיימה תפילת הודיה ברוב עם בבית-הכנסת, בה, לאחר תפילת ערבית, נאמרו מזמורי תהלים. ברוך שזיכנו להודות, ושנזכה לשמוע בשורות טובות גם על רון ארד, ועל נעדרי קרב סולטן-יעקב.

ומה עוד היה לנו? בחול-המועד סוכות התקיים ערב סיכום השנה המסורתי. ערב זה נהנה מרייטינג גבוה מאד, והחברים והתושבים נוהרים בהמוניהם להשתתף בו. הערב הצדיק את הציפיות, והיה ערב מושקע, מתוקתק, בטוב טעם, שהצליח לתת סיכום קליל של השנה שחלפה עם טעימות קטנות של מערכונים, שירים, סרטים וברכות. יישר כח לכל השותפים והמארגנים! היה ערב מקסים שהזכיר לנו את היחד הקיבוצי הנעים...

יום למחרת, ביום שלישי, התקיימה ההכרזה על גרעין "צבר", שקיבל שם חדש – "אפיקים בנגב". בהמשך העלון תוכלו לקרוא דברים שנשאה רונית ברט באירוע.

בשמחת תורה התקיימו ההקפות המסורתיות בערב, ובבוקר לצד ההקפות התקיימו שיעורי-תורה לנשים (אליהם הסתננו גם כמה גברים אמיצים). השיעורים, שניתנו ע"י דבורה עברון וגילי זיוון, התמקדו בתחום התלמוד וההלכה, היו מעניינים מאד, ומשכו נשים רבות להשתתף בלימוד. לאחר מכן התקיימה קריאה בתורה לנשים, בצד הקריאות שבבית-הכנסת. הילדים זכו בממתקים רבים מספור.

עוד הוכתרו החתנים לשנת תשע"ב: כחתן תורה נבחר **משה גולן**, שכבר 60 שנה קורא בתורה, מכין בני-מצווה לקריאה, ועורך חתונות ולוויות. חתן בראשית הוא **יצחק רסיס-טל**, המייצג את הצמיחה החדשה בסעד (הדמוגרפית, וגם בשדה). תודה לוועדת דת על כל פועלה, שרב הוא מלפרט, בחגי תשרי העמוסים...

מסיבת חתנים לחתן תורה וחתן בראשית תתקיים בליל שבת באולם אשל בשעה 20.30. הכל מוזמנים.

ועדת תרבות לא שוקטת על שמריה, וגם השבוע דאגה לפעילויות מלא הסל – בשבוע הבריאות. באופן כללי, ההשתתפות של הקהל היתה דלה ומאכזבת יחסית לפעילויות המושקעות. בין הפעילויות היו חוגי יוגה לילדים, קורס עזרה ראשונה לילדי החטיבה, הרצאה על כאבי גב ועל הליכה ועוד. הסרט "סובב קיבוץ", שהוקרן ביום ג' היה סרט מרגש, ולמרות שסיפר על קיבוץ אחר ועל התלבטויותיו, שיקף גם את הנעשה כאן. הרצאת ההליכה שניתנה ע"י עדנה בוקשטיין היתה מאד מחכימה גם תיאורטית וגם מעשית ונתנה הרבה טיפים טובים לצועדים. על הטיול לבארי נקווה לשמוע בהמשך. במשך כל השבוע הוגש כיבוד בריאותי (ומקורי), עוגות בריאות, פירות ושאר ירקות... תודה לוועדת תרבות על ההשקעה, הדאגה לבריאותנו והמחשבה על כל פרט!

בחול המועד סוכות נערכה ברית לנין של שרה ריבלין, נכדם של אסף ז"ל ורותי תבדל"א. התינוק נקרא בשם נריה אסף. ברכות חמות ובשורות טובות לכל המשפחה.

שבת פרשת נח הוכרזה זה מכבר ע"י הארגונים הסביבתיים כשבת קיימות – שבת של תיקון סביבתי. "בשבת פרשת נח אנו קוראים על המבול, "קץ כל בשר", שהציף את העולם כתוצאה מהתנהגות אנושית - "ותמלא הארץ

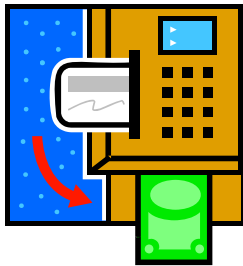
חמס". בשבת זו אנו קוראים על מפעלו של איש אחד, נח, שבציווי אלוהי הציל את מגוון המינים והשיט אותם בתיבה אל חוף מבטחים. הסיפור המקראי מסתיים ב"ברית עולם" בין האל ובני האדם בה הובטח לנו כי הארץ לא תישחת שנית וניתנה לנו הקשת בענן לאות ולסימן.

זה הזמן לכוון שנית את "ברית העולם" של פרשת נח, והפעם מן הצד האנושי – להתחייב לפעולה על מנת לשמור על העולם ועל רשת החיים המופלאה שבו, שכן במציאות של הכפר הגלובלי, כולנו על אותה תיבה".
(מתוך אתר טבע עברי).

בהמשך העלון מובאת רשימה מעוררת מחשבה בשאלה - האם אנחנו באמת "ירוקים" יותר היום? או שדווקא הדור הקודם שמר יותר על הסביבה?
מערכת העלון תשמח מאד לכותבת/מתנדבת/ל"פינה הירוקה" בנושאים הקשורים באיכות הסביבה.
נא לפנות לאפרת.

בנוסף כך, בשבוע הבא יצא לאור בע"ה עלון בנושא – קוגלים! כל הרוצה לתרום כתבה בנושא מוזמן לפנות אלי.

הודעות



לציבור בעלי חשבונות בבנק איגוד

פתיחת הסניף הנייד תתקיים ביום שני ה- 7/11.
החל מתאריך זה יעבור הסניף מחדר ישיבות לחדר הנצחה.

לפי ההתרשמות של אנשי הבנק, אנשים מגיעים בעיקר למסירת שיקים ופחות לקבלת שירות לכן הבנק מעוניין לעבור לשיטת עבודה חדשה: נציג הבנק ימשיך להגיע פעם בשבועיים, אולם לסירוגין: פעם למתן שירות מלא (כולל צ'קים), ופעם רק לצורך איסוף צ'קים להפקדה.
המשמעות היא ששירות מלא יהיה בסניף הנייד רק פעם בחודש. ואיסוף צ'קים כל שבועיים.
על מועד התחלת העבודה בהסדר זה תבוא הודעה.

טל' כרנדס



לציבור הנשים:

שיעור גמרא לנשים עם מרב סוויסה חוזר.
השיעור פתוח למשתתפות ותיקות וחדשות, עם ובלי ניסיון בלימוד גמרא.
השנה נלמד מסכת תענית.
שיעור נסיון יתקיים ביום ראשון הקרוב, ב' בחשוון בשעה 21:00 בבית המדרש.
לפרטים: קטורה 0547792939 .

ביום שלישי, הושענה רבא, התקיים אירוע חגיגי לציון יום ההכרזה של גרעין "צבר". באירוע נשאה רונית ברט את הדברים הבאים:



ברוכים הבאים ליום ההכרזה של גרעין "צבר" מסע?



היום הוא יום מרגש במיוחד. לאחר חמש שנים חוזר גלעד שליט הביתה אל הוריו, ולזרועות מדינה שלמה שהתפללה לשובו וציפתה באהבה לבואו.

הערבות ההדדית שגילו תושבי המדינה עד שחרורו היא גם הסיבה לבואם של עשרים ושישה חברי גרעין צבר לארץ. אצלם, כמו אצלנו, פיעמה התחושה שכולנו אחים, שכולנו שייכים לעם אחד, שיש לו רק מדינה אחת.

חובתנו להגן זה על זה ועל ביתנו, היא שהובילה אותם לעזוב בית, משפחה ומולדת ולעלות ארצה – על כל הכרוך בעליה זו.

וכאן נכנסת לתמונה תנועת "הצופים". היא הפכה את העליה למסובכת פחות, קיצרה ופישטה תהליכים, אפשרה להם להיות חלק ממשפחה תומכת – משפחת גרעין "צבר", ולבסוף חיברה אותם לבית בקיבוץ.

היום, חודשיים בדיוק מיום הגיעם לקהילה שלנו, מרגישים כל חברי הגרעין מחוברים יותר – בזכותכם: בזכות החיוך והשלום על השביל, ובזכות המשפחות המארחות שפתחו את דלתן ואת ליבן ונתנו להם להרגיש בית.

היום גרעין צבר נקרא בשם.

היום הופך אתכם שמכם ליחידים ומאוחדים, לקבוצה אחת עם שליחות – להתגייס לצבא הגנה לישראל ולהשפיע גם שם מתחושת הערבות ההדדית והאחריות שלכם כלפי עם ישראל.

אברך אתכם בצאתכם לשלום, והיום יותר מתמיד- שובכם לשלום.

הצליחו בכל אשר תעשו, ויהי ה' עמכם.

אני מודה לכל מי שעזר – במחשבה, במילים ובמעשה ליומיום של הגרעין – בחיוך ובמאור פנים

(לשמחתי, אתם רבים מכדי להזכירכם בשם...)

אני מודה לצוות הנפלא שלנו – מימי, שמתחנת בעוד כשבוע ובכל-זאת באה לחגוג איתנו, ועינת –

המש"קיות החרוצות. ללירן – המדריך והמסייע בכל, ולדניאלה – אשר על הבית ועל עוד הרבה דברים.

בלעדיכם – זה לא היה קורה.

תודה שבאתם!

רונית ברט

לחברנו דוד ג'קסון
איתך באבלך
במות אחיך
מאיר צבי (מרטין) ז"ל

בערב סיכום השנה שהתקיים בחוהמ"ס סוכות קיבלו דרורה רוזנמן ויונה רוזנטל את תואר "נשות השנה" על תרומתן בטיפול בחברים המבוגרים בקיבוץ. בערב נשאה דרורה את הדברים הבאים:



לצדק סיכום השנה

ערב טוב,

יונה ואנכי מייצגות כאן מספר צוותים שמרכיבים את מערך הסיעוד בסעד, וכל התשואות וכל התודות הם לצוותים שאמנה עתה:

צוות המרפאה – שיתוף הפעולה בינינו לבין צוות המרפאה לרווחת החברים בסעד הוא מעולה. יש לנו צוות רפואי מופלא, העושה לילות כימים בשמירה על בריאותנו – ד"ר אייזיק הוך, חוה ניר, חגית קאופמן, דורית רידר והילרי יום טוב, וכן רכזת ו. בריאות והצוות שלה, לכולם מגיעות מחיאות כפיים סוערות!!!

צוות בית שקמה – בניהולה של יונה. צוות מסור, אחראי ומאד מאד איכפתי – יונה רוזנטל, אבישג אדור, אריאלה כהן, צילה שבאה לעבוד כל ערב, ומיכל שבאה כל יום מנחל עוז. המתנדבים הרבים המפעילים את החוגים בבית שקמה – חוגים נהדרים שכולכם מוזמנים אליהם. גם לצוות הזה מגיעות מחיאות כפיים סוערות!!!

צוות סיעוד ביתי – אנכי ואיתי הקולגה שלי חנוש, שנכנסה לפני מספר חדשים לעזור לי בעבודה וכאשר תתפנה מריכוז ו. דת, בוודאי יהיה לה יותר זמן לקבל על עצמה עוד ועוד משפחות ואני אוכל לפרוש בכבוד... לצוות הסיעוד הביתי שייכים עשרות המתנדבים – שכנים, ידידים, מלווים לרופא, שכנה שמתנדבת להכין אוכל ועוד ועוד. בלעדכם היה קשה יותר להפעיל את מערך הסיעוד הביתי.

ואחרונים חביבים, ומאד חשובים – **צוות העובדים הזרים** הנמצאים אצלנו. התמזל מזלנו והגיעו אלינו עובדים טובים, מסורים, נחמדים ומלאי רצון טוב – אשר מטפלים במטופליהם בכל המסירות והאהבה – מגיעות לצוות העובדים הזרים מחיאות כפיים סוערות!!!

כפי שאתם רואים למערך הסיעוד בסעד שייכים אנשים רבים וביניהם גם מנהל הקהילה, עופר, שתומך, עוזר ומייעץ. התודות והברכות בערב זה כולן שלהם. כל מערך הסיעוד הזה קיים כדי שכולנו נוכל לחיות את חייו הכי טוב שאפשר, בהרגשה טובה ובבריאות טובה!

דרכה רולמן



לרננה ורועי חרוב
רחלינק'ה ובני גינזברג
לגאולה וליפא אהרוני
לציפורה גינזברג
ולכל המשפחה –
מזל טוב להולדת הבת-הנכדה-הנינה!



לחנוש ואליהוא שנון
לסבתא יוכבד גולד
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לחתונת שמואל עב"ל קרין

לזוג הצעיר מיכל ועידן
לרמי ופלורה סימקין
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות לנישואין!

לאלישבע ונחמיה וסרטייל
מזל טוב מכל הלב
להולדת הבן
נכד לרפי ושלומית ניר
נין לשפרה ניר



גילוי נאות: את הכתבה ניסיתי לדחות לאחר החגים, כמו כולנו, אך העורכת התעקשה שהראיון יופיע עוד בגיליון העיתון הנוכחי. ניסיתי לקבוע איתם זמן לראיון נוסף אבל הם היו כל כך עסוקים ונאלצו לומר לי שאין להם זמן אלי כרגע. אולי אחרי החגים יתפנה להם מקום ביומן ונדבר שוב. וכך, מצאתי את עצמי שולפת ממחברתי את אותה שיחה ראשונה ומאובקת מתחילת הקיץ.

"בכל שנה בסתיו", כתבתי בכתב מסולסל ודרמטי, "כמו שעון או כמו חצב, הם מגיעים אלינו ככה פתאום. זה לא משנה שאנחנו מכירים אותם ויודעים מתי זמנם לבקר, אין זה משנה כמה רשימות ישנן ביומן או על המקרר. זה לא מעניין בעצם איש מה שלומם ואיך הם נראים – תמיד, אבל תמיד הם מתייצבים, מנערים את האבק שהצטבר ואת קורי השינה ובאים, כן, בסוף הם באים כמו בכל שנה. וכך, בין תוכניות סירים וחרוזים יצאתי לשמוע את אחרי החגים".

לא, לא קל לדלג במחסן המאובק בין תחפושות פורים לסכך של סוכות אולם מקץ כמה רגעים ובעזרת פנס מיושן התיישבתי על ארגז לידם. בשקט, כמעט בלי תזוזה נראית לעין הם הציצו מהארגז שלהם. התבוננו בנמנום בשעון וביומן, בדקו כיווני רוח והואילו בטובם הנכבד לשוחח עמי כמה רגעים.

"הפטשי", פתחתי את דבריי והם חייכו. "מה קרה שזכרת בנו", הם שאלו וכיוונו את השעון השוויצרי הצמוד אליהם, "הרי עוד קיץ וזה לא הזמן שלנו", הם תהו.

השתעלתי קלות והסברתי את גרסת הכיסוי שלי – "נתקלתי בארגז שלכם בזמן מיון ספרי הלימוד של הילדים בחופשת הקיץ". גמגמתי, אך נראה לי שהתירוץ לא התקבל על דעתם המסודרת והם פטרו אותי בענן מאובק. "טוב", נשברתי, תוך שיעול ועיטוש נוספים – "הסתקרנתי לגביכם. אף אחד לא מדבר איתכם ולא שואלים לדעתכם, אבל אתם קיימים וזכותכם המלאה להציג את עמדתכם". נפנפתי מעט אבק מארגז סמוך של כלי פסח. הם התייעצו קלות ועלעלו בכרטיסיות ודפים מעלי אבק והואילו בטובם לענות על שאלותיי.

"מדוע נזכרים בכם בחודש אלול?" שאלתי ותהיתי מדוע דווקא הם מופיעים לאחר חגי תשרי ולא למשל לאחר פורים, פסח או שבועות. הם הסבירו לי את הקושי של תקופת חגי תשרי בסדר מופתי. יש מעברים מחגים לשבתות ולימי חול וחול מועד. ימי העבודה אינם מסודרים, שבוע מתחיל ומסתיים לאחר יומיים שלושה. ההכנות והאנרגיות, התפילות והאורחים, השמחה והעייפות – הכול מתערבב וניתן למצוא כמה ימים בודדים של שיגרה. "כך רוב האנשים מפילים עלינו משימות ולנו", הם נאנחו, "נשאר רק להכיל, למיין ולשתוק". הם נאנחו שוב והתמתחו. ענן אבק סחרר את ראשי. נפנפתי בידי והבטתי אל שואב האבק הרדום שעמד בפינת המחסן.

"תנו דוגמאות" ביקשתי. והם סיפרו על תורים רפואיים, עבודה ולימודים, דיאטות וחגים, תיקונים וטיפול במוסך, נסיעות, טיולים, חתונות ואירועים, ועוד כל מיני דברים מוזרים פחות או יותר, הם חייכו שוב והוסיפו ציטוט משירה של נעמי שמר: "אחרי החגים יתחדש הכול, יתחדשו וישבו ימי החול, האוויר העפר המטר והאש".... ואני הוספתי ציטוט משירו של אהוד מנור – "אחרי החגים נתקן את המשגים ונתחיל מבראשית".... "ראית?" הם זמזמו איתי, "אנחנו מפורסמים כל כך שנכתבו עלינו שירים". השתעלתי והתעטשתי פעמיים רצוף.

"בעצם אתם דוחים" אמרתי להם וכאשר ראיתי את פניהם מחליפות צבעים והבעות, הסברתי כי כוונתי היא שהם מהווים ביטוי לדחיית דברים אצל רוב האנשים, בין אם זה לזמן מוגדר או לא. "נכון", הם נרגעו קמעה ואמרו שהם גם מחדשים דברים ומתחילים שיגרה מסודרת יותר.

סדר... חרק העיפרון שבידי בין דפי המחברת ועיני אורו. הבטתי בשעוני. חלפה חצי שעה קלה ורגועה במחסן המאובק. מתבוא נהדר מהטירוף של הבית בחופש, ציינתי לעצמי ושאלתי אותם אם אנשים אכן מקיימים את ההבטחות. הם השתעלו וענו כי לרוב כן, לפחות חלק. הם הסתודדו בינם לבינם ואמרו לי את המילה פרטאציה, וחייכו בשקט. "למה כוונתכם", תהיתי והם הסבירו לי כי הסטיריקן הידוע אפרים קישון כינה את תופעת השפה הדו-משמעית שיש בישראל בשם זה. לדוגמה – "זה יהיה בסדר" פירושו אסון, "תיכף" זה שעתיים ו"יום יומיים" זה בעצם שנה. "אז אנחנו קרובים", הם שמחו.

שמעתי קולות הקוראים בשמי, צלצול טלפון, צעקות ילדים ונאנחתי. הודיתי להם על השיחה המעניינת וביקשתי להיות בקשר שוב. שאלתי אותם לסיום מתי הם נחים בעצם והאם בכלל נשאר להם מה לעשות במהלך השנה. הם העלו ענן אבק שוב באי נוחות והראו לי ערימות של פתקים, תוכניות ורעיונות נפלאים הגנוזים עמוק בארגזים המאובק.

"אולי יום אחד נוכל לנוח ולהתרווח בארגז שלנו בכיף ועד אז – נחכה לשנה הבאה", הם חייכו והתחילו לקבל בקשות ופניות.

יצא לווירט (ek)

מתוך אלון קהילות ניצן

אחרי החגים ... יתחדש וישלם ימי החול

'אחרי החגים' הגיע ... גם חוגי ושיעורי ועדת תרבות כבר פורסמו ונדמה לי שזה הזמן המתאים להצעת הבהרה בנוגע לשיעורי תורה והשתתפות נשים בהם.

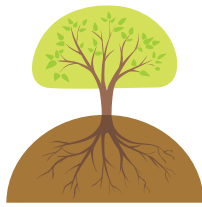
מאז חודש אב בו כתבה שקמה יניב על תחושת ההדרה הקשה שהרגישה עת דחו אותה מלהשתתף בשיעור תלמוד, הגיבו נשים ואנשים רבים לנושא. כל אחד מהם ניסה לתאר את קהילת סעד האידיאלית בעיניו, והתמונות שצוירו לעינינו לא היו כמובן זהות.

לפיכך, כדי שנוכל מחד, להמשיך לחיות ביחד למרות הקולות השונים המצויים (ברב או במעט) בקהילתנו, ומאידך לא לאבד את צביונה הייחודי של קהילת סעד - אני מציעה שהנהלת הקהילה תאמץ את הנוסח הבא של ההחלטה, שיופיע לצד דף ההסכמות על הצביון הדתי של סעד שנקבע לפני שנתיים.

'כל השיעורים הציבוריים בסעד יהיו פתוחים בפני גברים ונשים כאחד, אלא אם כן נקבע מראש ופורסם כי שיעור ספציפי יהיה מיועד לנשים בלבד או לגברים בלבד.'

נדמה לי כי הצעה זו מאפשרת לכולנו לחיות בשלום זה עם זה, מאפשרת גיוון ליד ה"קו המרכזי" של סעד, והעיקר - היא תמנע בעתיד הלבנת פני חברה/ה המוצאים עצמם מסולקים משיעור במפתיע.

גילי זיוון



ה"ירוק" הלה

בתור לקופה בסופרמרקט, אמרה הקופאית הצעירה לאשה מבוגרת כי עליה להביא בעצמה את שקיות האריזה, כי שקיות הפלסטיק אינן טובות לסביבה.

האשה המבוגרת התנצלה והסבירה: בזמני לא היה לנו את הדבר ה"ירוק".

הקופאית אמרה: "זו הבעיה שלנו היום. לדור שלך לא היה אכפת מספיק כדי לשמור על הסביבה".

אכן, היא צדקה – לדור שלנו לא היה את ה"ירוק" הזה, בזמנו.

באותם ימים, החזרנו בקבוקים של חלב, סודה ובירה לחנות. החנות שלחה אותם חזרה למפעלים שבהם רחצו ועיקרו אותם ומילאו אותם מחדש. כך השתמשו באותם בקבוקים שוב ושוב. כך הם, למעשה, מוחזרו. אבל אז לא היה לנו את ה"ירוק" הזה.

עלינו רגלית במדרגות כי לא היו לנו מדרגות נעות בכל חנות גדולה ובכל בנין משרדים. הלכנו את חנות המכולת ולא טיפסנו לתוך מכונית בעלת 300 כוחות סוס, בכל פעם שהיינו צריכים ללכת שני רחובות. אבל, היא צדקה, לא היה לנו אז את ה"ירוק" הזה.

בימים ההם כיבסנו את חיתולי התינוקות כי לא היו חיתולים חד-פעמיים. ייבשנו את בגדינו על חבלים בשמש, ולא במייבשים זוללי אנרגיה. הרוח ואנרגיית השמש אכן ייבשו את בגדינו. ילדינו לבשו בגדים זה-אחרי-זה, כי לא תמיד רכשנו עבורם בגדים חדשים. אבל, הגברת הזו צדקה, לא היה לנו את ה"ירוק" הזה בזמננו.

אז, היו לנו מקלט טלויזיה אחד ומקלט רדיו אחד בבית - לא טלויזיה בכל חדר. למקלט הטלויזיה היה מסך קטן בגודל ממחטה (זוכרים?), לא מסך בגודל של מדינת ישראל.

במטבח בחשנו וערבנו בידים, כי לא היו לנו מכשירים חשמליים לכל פעולה.

כאשר ארזנו חפץ שביר, כדי לשלוח אותו בדואר, השתמשנו בעיתון ישן כדי לרפד את האריזה למניעת שבירה, ולא היו קלקר או פתיתי פלסטיק, או יריעת בועות פלסטית, לשם כך.

באותם ימים, לא הפעלנו מנוע ושרפנו בניזן כדי לקצור את הדשא. השתמשנו בכוח הגוף שלנו כדי להניע את מקצצת הדשא. התעמלנו על ידי עבודה, כך שלא היינו צריכים ללכת למועדון בריאות כדי לרוץ על מכשירי הליכה המופעלים על ידי חשמל.

אבל, היא צדקה, לא היה לנו אז את ה"ירוק" הזה.

שתינו מברז המזרקה כאשר היינו צמאים ולא השתמשנו בכוס או בבקבוק פלסטיק בכל פעם שהיינו צמאים. מלאנו את עטינו בדיו בכל פעם שהיה צורך בכך, ולא רצנו לקנות עט חדש. החלפנו את סכין הגילוח במכשיר, ולא השלכנו את כל המכשיר רק בגלל שסכין הגילוח שבו קהה.

אבל, לא היה לנו אז את ה"ירוק" הזה.

באותם ימים, אנשים נסעו באוטובוסים וילדים רכבו על אופניים אל בית הספר, או הלכו ברגל, במקום הפיכת האמא שלהם לשירות מכונית של 24 שעות.

היה לנו שקע חשמל אחד בחדר, לא בנק של שקעים כדי לחבר אליהם תריסר מכשירים. לא היה לנו צורך בחפץ ממוחשב כדי לקלוט אות מלויין המרוחק אלפיים מייל, בחלל, כדי למצוא את חנות הפיצה הקרובה (בכלל לא היו אז חנויות פיצה).

אכן, האם אין זה עצוב שהדור העכשווי מקונן על כך שאנו, הזקנים, כה בזבזנים בגלל שאין לנו את ה"ירוק" הזה...



צוות כיבוי אש

הצוות מונה 9 חברים. הצוות הוקם כלקח מאסון הכרמל, על מנת לתת מענה ראשוני לאירועי אש במרחב הקיבוץ ולספק יכולות בסיסיות ומתקדמות של לחימה באש.

הכשרות

במהלך השבועות האחרונים, בשיתוף עם מרכז 'חוסן' של המועצה האזורית (תודה רבה לליאורה אלפרן על הארגון וההוצאה לפועל של הדרכות אלו) עברו 5 מחברי הצוות השתלמויות עיוניות ומעשיות. זה התחיל בהדרכה תיאורטית במועצה האזורית והמשיך בהדרכה מעשית במתקן לאימוני אש (כן, יש דבר כזה) בגבעת ברנר.

במהלך ההדרכה התיאורטית הוטמעו בנו מספר תובנות חשובות (ומצילות חיים) ועל כך בהמשך. בהדרכה המעשית התנסו בפריסת צינורות, כיבוי סוגי שריפות שונים (מוצקים, נוזלים וחשמל) וחילוץ לכודים ממבנים בוערים ואפופי עשן. כל זאת כשאנו לבושים בציוד התקרבות לאש (מעיל אש, קפוצ'ון מיוחד וקסדת מגן) המגן מפני החום הרב.

הידעתם? הטמפרטורה בחדר מגורים (בית סטנדרטי) שעולה באש, מגיעה לכ-500 מעלות תוך 5 דקות!

מעל כל אלו, חבשנו את המני"פ (מערכת נשימה פתוחה, מזכירה קצת מערכת צלילה) המאפשרת לנשום אויר נקי, נטול עשן ורעלים.

דמיינו לכם (סליחה על התיאור, אבל אלו דברים שקורים בארץ כל שנה...), מזרן שנדלק כתוצאה מתנור חימום, מזרן חשמלי וכדו'. תוך מספר דקות, הדירה מתמלאת עשן סמיך ורעיל. הדרך היחידה להיכנס ולחלץ לכודים היא בעזרת ציוד ההתקרבות לאש ובעזרת המני"פ.

הידעתם? לכבאית מנתיבות לוקח כ-20 דקות להגיע לסעד (במקרה והיא לא באירוע אחר...).

התנסו בכניסה למכולה ובה 3 חביות בוערות תוך כדי חיפוש וחילוץ של פצוע. מהר מאוד גילינו, שזו משימה מאוד לא פשוטה. החום הוא אדיר (למרות שהיינו מצוידים במעיל וקפוצ'ון), קשה לראות בעשן הסמיך והנשימה דרך המני"פ איננה פשוטה בכלל וזאת כמעט ללא מאמץ מקדים (באירוע אמת כנראה שנרוץ הרבה עד שנתחיל להילחם באש).

בקיצור, הבנו שצריך הרבה לתרגל, להבין את המגבלות והכי חשוב – צריך ציוד מתאים!

רכש

בקיבוץ ישנו חוסר גדול בציוד כיבוי אש (מטפים, זרנוקים וכדו'). נקבעו סדרי עדיפויות לרכש והוחלט שהתהליך ייפרס לאורך מספר שנים. לאחרונה הקהילה רכשה את הציוד ההכרחי והמינימלי.

בנוסף, לאחר בדיקה של מספר חלופות, הקהילה והמשק רכשו מערכת כיבוי אש מהמתקדמות בעולם. הנחת הבסיס הייתה שיש לתת מענה מהיר, אמין ופשוט (פותחים ברז ויודעים בוודאות שיוצאים מים/קצף) עד אשר יגיעו כוחות הכיבוי.

המערכת מתניידת ע"ג מיול ומסוגלת לכבות שריפה בסדר גודל של דירה/אוטובוס תוך דקות בודדות. לאחר הגעת המערכת (בעוד כחודשיים), חברי הצוות יעברו הכשרה ויתרגלו את השימוש בה.

מעוניינים לראות את המערכת בפעולה? הקלידו ב-YouTube: "TriMax Fire"

במקביל, אנו מנסים להשיג ציוד ולבוש מהגורמים הרשמיים (פיקוד העורף, כיבוי אש) ומתרומות.



צדקוני'ס מוצאת תרבות

שבוע בריאות מאחורינו ... תודה לכל האנשים הטובים שעזרו ועמלו להצלחת שבוע זה. בתקווה שהיה לכם מעניין ושהצלחנו לעזור קצת במודעות לבריאות.

חוגי ביי"ס ערב החדשים

- נעמה סט - "סיפור משפחתי": מבט משפטי הלכתי וערכי בסוגיות דיני משפחה. סדרה בת 4 מפגשים, מפגש ראשון ביום רביעי, יב' חשוון 9.11 בשעה 20:45. עדיין ניתן להצטרף.
- שריתה - "להבין קולנוע": סדרה בת 4 מפגשים בימי שלישי פעם בשבועיים. ממתנינים 35 נרשמים האחרונים ע"מ להגיע למכסת המינימום לפתיחת החוג. המעוניינים מוזמנים להירשם.
- סדנת "אבידות ומציאות במעגל החיים" בהנחיית יהודית גוטמן (עלומים) וחגית רפל, סדרה בת 10 מפגשים בימי ראשון בשעה 20:00 - לבני 70 ומעלה תיפתח בקרוב. ההרשמה עדיין פתוחה.
- חוג הזומבה- יתחיל השבוע ביום שני בשעה 20:30 באולם אשל. זומבה גולד – יפתח בקרוב, ניתן עוד להרשם

מחסן תחפושות

בהזדמנות זאת נודה לרננה יערי על הטיפול המסור במחסן תחפושות בשנים האחרונות. מחסן תחפושות בסעד נמצא במקלט ליד ביתו של חנן קסלר. המקום מסודר ונקי (אחרי תהפוכות רבות במהלך השנה האחרונה עקב הבנייה באזור) ומחפש...אמא/אבא ??? לצורך המשך השירות והפעילות של המקום. דרישות התפקיד: פתיחת המחסן לפי תאום ובקשות משתמשים, אחריות על סדר וניקיון המקום, ניהול מערך השאלות הבגדים, ובמהלך חודש אדר, פתיחה של המקום (פעמיים שלוש) ללקיחת תחפושות והחזרתן. התפקיד מתאים כמעט לכל גיל (אדם שיכול לרדת ולעלות במדרגות). לפרטים נוספים, אנא פנו לחמי.

אירועים שכדאי לדעת עליהם ..

- לציון יום הזיכרון לרצח רבין בחרנו השנה לקיים שיחה עם אשת החינוך וההלכה **מלכה פיוטרקובסקי**. הערב יתקיים ביום חמישי יג חשוון תשע"ב, 10.11.2011 בשעה **20.30** במועדון לחבר.

הנושא: "דרכיה דרכי נעם" - האמנם?

על אתגרי התורה ונושאי דברה לאור המציאות המתהווה

מלכה פיוטרקובסקי היא תושבת תקוע שבגוש עציון (ישוב מעורב של 'דתיים' ו'חילוניים'). מלמדת תלמוד והלכה במסגרות שונות. מרצה קבועה בבי"ס לפיקוד ומטה של צה"ל, חברת 'פורום תקנה', חברת ועד מנהל של ביי"ס מעלה לקולנוע ומפעילי ומובילי 'מעגלי צדק'.

- "ההרצה"=הרצה+הצה, "אות מאבשלום" תתקיים בב' כסלו 28.11, למעוניינים לקרוא את הספר, ניתן לשלוח מייל או לשים פתק בתא הדואר של ו. תרבות, הספר יחכה לכם בתא הדואר.

- סיור נוסף ביד ושם עם המדריך משה חרמץ ייתקיים בתאריך 24.11 כ"ז בחשוון. יציאה מסעד 14:30, למעוניינים בבקשה שריינו לכם ביומן תאריך זה ובקרוב נפרסם את הפרטים.

תערוכת התמונות של עוזי צור ז"ל, המוצגת במועדון לחבר, תסגר בקרוב. יש אפשרות לקנות תמונה שאהבתם למעוניינים ניתן לפנות לרחל צור או לחמי.



מהנצחה בבני עקיבא

את תחילת השנה פתחנו ללא קומונרית, ולכן נכנסתי לתפקיד מרכזת הסניף. אנו מקווים שנמצא קומונרית בזמן הקרוב, וגם אם לא, הסניף ימשיך לתפקד בצורה הטובה ביותר! לאחרונה נפרדנו מכמה מדריכים ותיקים: עמר לנדאו, הילה וידס, מור אורן, רננה לנדאו, עידו וייס, נעם אש, אריאל שלומי ועדן אסולין. תודה רבה על כל השעות הרבות שהשקעתם בסניף ובחניכים, שיהיה הרבה הצלחה בהמשך! בשבוע האחרון נכנסו מדריכים חדשים ורעננים, שמצטרפים למדריכים משבט להבה (כתה י"א). אלו הצוותים החדשים:

הכנה (כתה ד') - טליה סרלואי, הדס עברון וברק ברנע
נבטים (כתה ה') - דור אש וקשת הימן
ניצנים (כתה ו') - נריה גינזברג, שחרית מינא, נריה לנדאו וזמר אפרים
מעלות (כתה ז') - יובל וייס ויהודית בראשי
מעפילים (כתה ח') - יותם רועי ונתנאל אסולין
הרא"ה (כתה ט') - אביה קירשבאום (ש"ל)

פתחנו את השנה במבצע שנה טובה, שבמהלכו חילקנו שנות טובות לענפי הקיבוץ, נתלו שלטים בחד"א, בשער וגם בבתיים. מסע סוכות סניפי נערך בחול המועד. טיילנו באזור בית שמש, ואכלנו ארוחת צהריים בסוכה שבנינו (תודה למשפחת אהרון על הסוכה). למרות שיצאו מעט חניכים, היה מאוד מוצלח ומי שיצא - מאוד נהנה!! במוצאי שמחה תורה הצטרפנו להקפות השניות של הרבנות הצבאית, שנערכו במועצה אזורית אשכול. החניכים היו מאוד משמעותיים בריקודים, ועשו הרבה שמח!!! תודה רבה לרב אליאב לזר על היוזמה, ויישר כוח לחניכים ולמדריכים המקסימים!! את חודש הארגון אנו פותחים השבת בעז"ה. נושא החודש עליו ילמדו החניכים הוא "קדש חייך".

חניכים יקרים שימו לב!! לכבוד אירועי פתיחת חודש ארגון השבת, הלוי"ז של בני"ע יהיה שונה מהרגיל:

15: 30

– תפילת מנחה

פעולה סניפית

פעולות שבטיות

סעודה שלישית ושירים בדשא ליד חד"א

ערבית והבדלה

מפקד אש חגיגי וטקס הנפת הדגל. נשמח לראות את כולכם!!!

רצינו לנצל הזדמנות זו לציין שאנו זקוקים למיחם לסניף. אם יש למישהו מיחם, שהוא יכול לתרום לנו - מאוד נשמח! שתהיה לנו שנה טובה ומוצלחת,

ב"ח לתו"ע שירית לנדאו והמדריכים



סטודנטים וצעירים - בני הקבה"ד ושותפיו!

שלום.

תכניות 'המכון לחקר הקיבוץ הדתי' לשנת תשע"ב נפתחות בימים אלו. אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו לאתגר ולהתחדשות בשני מסלולים:

תכנית עמיתית מחקר

סדרת מפגשים לכל מי שתחום לימודיו ו/או עבודתו נוגע בתנועת הקיבוץ הדתי, פועלה, הגותה וקורותיה.

מוזמנים סטודנטים לחינוך, תרבות, כלכלה, עבודה סוציאלית, הוראה, מזרחנות, אמנות, חקלאות, גיאוגרפיה, פוליטיקה, דת, היסטוריה, פילוסופיה וכמעט כל תחום דעת.

למשתתפים בתוכנית הכותבים עבודות בתארים השונים מוענקות מלגות מכובדות ביותר.

התוכנית כוללת 6-8 מפגשים בני 3-4 שעות הפזורים לאורך השנה. במפגשים נפגוש סוגיות שונות הנוגעות לתחום לימודיכם ועבודתכם, ונייצר שיח זהות חי ותוסס שירחיב את מבטנו על המקום ממנו באנו ועל עקרונותיו, פועלו וקורותיו.

התוכנית פתוחה גם לסטודנטים שעדיין אינם כותבים עבודות גמר וגם למתעניינים שכעת אינם סטודנטים.

שיח צעירים

כשהיינו תיכוניסטים חצופים, ישבנו בחד"א על כוס קפה והסברנו לעצמנו איזה קיבוץ אנחנו נקים כשנהיה גדולים. עתה, כשאנו כבר קצת 'גדולים', כשחד"א כבר לא נראה כמו פעם והקפה אינו באמת אותו טעם של פעם, אנחנו כבר לא כל כך מסבירים לעצמנו מה נקים והיכן...

אנו מזמינים אתכם לחדש ימינו כקדם, להכין קפה טוב ולשוב להסביר לעצמנו איזה קיבוץ נקים כשנהיה גדולים.

מה יהיה בו, בקיבוץ הזה שנקים? ואיך הוא יראה? אילו משימות הוא ייטול על שכמו? ולאן פניו מועדות? שהרי הקיבוץ אינו מסגרת. הקיבוץ בעצם הוא... אנחנו. מה נשעה כשנהיה גדולים? מה נעמיס על שכמנו? לאן פנינו מועדות? מה הם השורשים שלנו, ולא פחות מכך – מה יהיו השורשים של ילדינו??

בואו לשוחח איתכם בדירה שלכם על כל מה שמעניין אתכם ועל מה שכולנו אולי מסתירים עמוק בבטן ובלב האוהב והמתגעגע.

באוירה ביתית ומפנקת נפגש מדי פעם בדירות צעירים בירושלים. יחד נדון, נתלבט, נשאל ונתווכח על העבר ולא פחות מכך על העתיד.

אין צורך להתחייב. רק לבוא וליהנות.

לפי הביקוש, נקיים את התוכנית גם במקומות אחרים בארץ.

לפרטים והצטרפות: לימור ספראי, 054-7775771, kdati.institute@gmail.com

בבואכם נשמח!